

KORKU NASIL AŞILIR?

Aydınlık Gazetesi, 23 Aralık 2013

Yıldırım Koç

Devrimci mücadelede sık sık gündeme gelen bir konu, halk kitlelerinin korkuyu aşmasının yoludur. Halk kitleleri mevcut durumdan ciddi biçimde hoşnut olmayabilir; ancak bazı durumlarda bu hoşnutsuzluğun eyleme dönüşmesinde bir gücün müdahalesi gerekir.

Ancak bazı durumlarda da halk kitlelerinin mevcut durumdan hoşnut olup olmadığına bakmaksızın onları harekete geçirmeye yönelik girişimler söz konusudur.

Marksizimle diğer akımları ayıran nokta buradadır.

Anarşistler, halk kitlelerinin mevcut düzene yaklaşımını pek dikkate almadan, onları peşinen tepkili ve korkak kabul ederek, ufak grupların eylemiyle onları harekete geçirmeye çalışırlar. Bunun en güzel ve açık örneği, Kropotkin'in ünlü bir makalesidir.

Anarşizmin Yöntemi

Anarşist kuramcı Kropotkin'in ilk kez 1880 yılında yayınlanan "İsyan Ruhu" makalesinin ilginç bölümleri aynen şöyledir (*Kropotkin's Revolutionary Pamphlets, New York, 1927, s.35-43*):

"Pasif tartışmalar ile ayaklanma veya isyan arasında geniş bir uçurum, eyleme geçme dürtüsü eksikliği vardır. İnsanlığın büyük bölümü için bu uçurum, mantık ve eylem, düşünce ve irade arasındadır. Bu uçurum nasıl kapatılmıştır? (...)Sık sık konuşulan ve çanların boş çınlamaları gibi havada yok olan **sözcükler** nasıl olup da **eyleme** dönüşmüştür?

"Yanıt kolaydır.

"Azınlıkların eylemi, durmaksızın yenilenen sürekli eylemi bu dönüşümü ortaya çıkarmıştır. Cesaret, adanmışlık ve kendini kurban etme ruhu, korkaklık, teslimiyet ve panik kadar bulaşıcıdır.

"Bir ülkede devrimci bir durum ortaya çıktığında, kitlelerde isyan ruhu, kendisini sokaklarda şiddetli gösteriler veya isyanlar ve ayaklanmalar biçiminde ortaya koyacak kadar yeterince uyanmadan önce, azınlıklar **eylem** aracılığıyla, hiçbir devrimin onsuz başarıya ulaşamayacağı o bağımsızlık duygusunu veya o üretkarlık ruhunu uyandırmayı başarırlar."

Mahir Çayan da *Kesintisiz Devrim II-III* isimli çalışmasında benzer bir yaklaşım sergilemektedir:

"Emperyalizmin işgali altında olan ülkelerde emperyalizm ve oligarşiye karşı mücadele nasıl yürütülecektir? Oligarşi ile halkın memnuniyetsizliği ve tepkileri arasındaki suni denge hangi mücadele biçimi temel alınarak bozulacaktır? Halkı devrim saflarına çekmek için hangi mücadele metodunu temel olarak seçeceğiz? Geniş bir siyasi gerçekleri açıklama kampanyasının temel aracı hangi mücadele biçimi olacaktır? Oligarşi ile halkın düzene karşı memnuniyetsizlik ve genellikle bilinçsiz tepkileri arasında kurulmuş olan suni dengeyi bozmanın, kitleleri devrim saflarına çekmenin temel mücadele metodu silahlı propagandadır."

Meşru ve Demokratik Kitle Eylemi Çizgisi

Hayat zorlamadı mı, çayırılık kuruyup tutuşmaya hazır hale gelmedi mi, kitleler harekete geçmez.

Kitlelerin harekete geçmesinin önkoşulu mevcutsa, günümüzde ne yapılması gerektiğini 19 Mayıs 2012'de Beyoğlu'nda, 29 Ekim 2012'de Ulus'ta, 8 Nisan 2013'te Silivri'de, 29 Ekim 2013'te Anıtkabir'de Arslanlı Yol'da ve Haziran Ayaklanması sürecinde gördük.

Bugün Türkiye'de bir iktidar boşluğu yaşanmaktadır.

Ancak halk kitleleri henüz emperyalizme karşı aktif mücadeleye hazır değildir.

Siyasi kriz, önümüzdeki haftalarda iktisadi krizi daha da derinleştirecektir.

Derinleşecek iktisadi kriz, korkuyu TGB'nin ve onu destekleyen siyasal örgütlenmenin eylemleriyle aşan halkımızın kitle eylemlerinin gelişmesine yol açacaktır.

Bu aşamada, "korkak ve sessiz kitle" analizleri yapan ve bireysel şiddet eylemlerine başvuran eğilimlere ve provokasyonlara karşı son derece dikkatli olmak, meşru ve demokratik kitle eylemi çizgisinden sapmamak son derece önemlidir.